

בuckבות השיעור בכיתה: המורה תרם כליה

עלום: ברכי זרניצ'

התורה:

בchodשים האחוריים עברתי את הבדיקות, פגשה עם פסיכולוגית, בבדיקות נוספת, ועדה של משרד הבריאות ועוד, חוות שנה שرك אשתי ואני יודעת בתוך מה אט נמצאים, כשבעיעים לפני הניתוח החלטתי לספר להורי ואחיה על הניתוח בה זה עבר בשלום".

התרגש מהסיפור: "אבל הוא מושך
מצוון שוראה כל תלמיד וקשוב ?
אבל מעבר לכך הוא אדם יוצא מהכלל
הමבקש לעשות טוב בעולם. זו זכות
לשפט לידי בחרור המורים - גם אני

וכנו וגום תלמידיך.
 ד"ר אמנון אלדר, מנכ"ל רשות
 אמ"ת, מספר כי רק בשנים האחרונות
 12 מורים ונונדים בראשות החילוץ
 להיכנס לתפקיד ותוומו נלה. "אבל"
 וחבירו המכחניים שהחילוץ לעשות
 מעשה כה נאצל הם דמיות מופת
 לתלמידים. סמל למתינה ולעוורוה לזרות
 שהודגמא האישית שלם הוא השיעור
 הבנשטי עותי ביטור שיבול לה'זת".

"חדרושים", אמו.
המסע הזה לימד אותו על עצמי
כל כך הרבה, מה אנחנו יכולים
ללמד מהשיעורים שאחנו מعتبرים
لتלמידים שלנו", מוסיף קחמן, "אם
פתחתואם נחשוב על כל שיעור בראשה
שנוכל להציג גם למסקנות על עצמנו.
בכעבטים השיעורים שאנו מعتبرים הם לא
דק לתלמידים שלנו אלא גם לעצמנו.
כשחוותי הביתה להתואושות, כתבתי
לצחות: 'חוותי חסר בגזך אך שלם בלב
בבננש', כך הוגשתי אז, ונכח, ואפלו
וותה, אני מרגשי הימים. שנוכה תמיד
בלחהצת בעד הנוטע'.

דאלאיה, לאחר ההשתלה אני יכול להגדיר שחי מתחלים להירות חיים, אוכנים קצת קשה עדין, ויש פה ושם סככים אבל אני מרגיש הרבה יותר טוב. ואני מודה לאביך מכך הלב על הנתינה

לפני כשלוש שנים הכנין אביעד בן חמו, מבחן
כיתה ח' בתיכון אמי"ת איתן, יחד עם מורים
נוספים ביצתו, מערכ שיעורים בסוגיות העוסקות
בנושאים של הלכה ורפואה ■ באחד השיעורים
החל דיוון בכיתה סביר תרומות אברים האדם חי ■
הדיוון הסוער בין התלמידים למורה הסתיים רק
בימים אלה, כשהמורה, שהשיעור נגע בו, כבר
מתואוש מתרומה של אחת מכליתו ■ תרומה
שאליה הנגע בעקבות אותה סוגיה שלימד בכיתה

זהביהת גלנטוי

למה כל כך הרבה זכון לך למצוין מישחו מותאים, או יותר נכון המתי עד כמה זה היה מדויק עבורי שלקה להם זכון למצוין מישחו מותאים עברוי מבחןינו וזה היה מושלם. היה ברור לי שאני צריך לעמוד מסע שלם, מסע שלקה לי הרבה זכון להיות שלם עם הchallenge להתרום כליה".
לאורך כל הדורך, אף אחד מלבד אשתו לא ידע על התהילך, שהתבצע על אש מוגנה. "זהו שיטם האחרונים עברוטי את הבדיוקות, פגישה עם פסימולוגית, בדיקות נוספת, ועדה של משדר הביריות ועוד, חצי שנה שrok אשתי ואני יודעים בתוך מה אנו נמצאים, כשהובעים לפני הנитוח החלשתי לספר להורי ואני על הניתוח, ב"ה וה עבר בשלהם".

בשבת לפני הניתוח ישבו חדר אבירוד ואבטיל, וסייעו לילדים על התהילך ועל הניתוח שאבא עבורי בשבע הקרוב. הם שיתפו אותו מהתו של הנתרום: ג' ב' 40 מאשודה, בשנתיים האחרונות עבר דיאליה שלוש פעמים בשבע, עד או חיו היה גולם חולטן. ממש בעקבות קייאן מושרבני נתקום ביום,

ה תלמידים קראו טקסט של תום כליה וקיבלו משימות של איתור מידע, הסקט מוסקות, דקדוק ולבסוף כתיבת טיעון שעסכה בשאלת האם אתה היה היה היה לאדם ו/or? הוא משוחה "לאחר השיעור גם אני חשבתי על כך והתהית אם גם אני יכול לתרום כליה. קראתי על ארגן מותנת חיים והחלה ליה. לך לי זמן לעשות את תרומת כליה. הפעם הראשון בתהילך של הטלפון הראשון לモנת חיים. לאחר שאזרחי אומץ התקשרות, התעניינית שאלתי מספר שאלות וביצעת את בדיקות הדם הראשונות בקובות חולים. מידי אחרי הבדיוקות החזקתי את הראש והחלמתי לעצו", משתף אבידג בNELI לב, "לא רדעת מה לעשות, ההודה כי מיד המכשפה: 'למה לי להכנס למשחה חולה?' התקשרתי וביקשתי להתייעץ, קבעו לי פגישה עם הרוב הבר וצליל, זכתי נפגשתי עם הרוב. במשך שעיה שלמה הרוב ישב איתי, ספר לי את סיפורי האיש, הסביר לי על התהילך הניתוח והעה לי על כל השאלות".

בטעיפולם, בתורופות וכדומהה. לאחרונה הגיע המשען לסייעו עם תרומות הכללה של אביעד וקליטנו בהצלחה בקרב הנתרם. "פנוי הניתה היזיתו מוגבל מואלה, לא יכולתי לעשות פעולות פשוטות של ק' אדם גיל/", שיתף ג'. "הדריאליות היו קשות ובדבשנה, נאכון לא מובן אסביר כל הינה בדורו אך חמו שהוא מושך את התהילה." תמיד זכרתني את מה שהרב הכר אמר לי: 'בכל דין שתחלט אתה יכול להתרחוץ'. הכל עשה מתקן החשבות, הגישות ואכפתויות גודלה. לך הרבה וכן שעד שמעצאו את הנתרם המתאים, לפנוי בשנה התקשרו ואמרו לנו יונישנו יונישנו ליה האמן לא דרבנן

במחסן

“
לאחר ההשתלה אני יכול להגיד שחי מתחילה להיראות חיים, אמנם קצת קשה עדין, ויש פה ושם כאבים אבל אני מרגיש הרבה יותר טוב
אוו חלילה לאבואנו פה כל בלע זבוחתו וועל' צוות פדושה”
הדיאליזות היו קשות והרגשתי מאוד לא טוב אחרי כל דיאליזה,